

F. t. l. vedr. social service m.v.

hurtigt hjælp til at bearbejde de ofte voldsomme og traumatiserende oplevelser, som barnet eller den unge har været udsat for – dels forud for opholdet på krise-centret dels som følge af deres midlertidige bo-situation på krisecentret. Der er derfor behov for at sætte ind med en målrettet indsats over for disse børn og unge med henblik på, at de får hjælp til at bearbejde den situation, de befinder sig i. Den del af forslaget, som omhandler psykologbehandling til børn, der er fyldt 6 år, og som ledsager deres mor på krisecentre, har netop til hensigt at sikre, at denne gruppe får hurtig hjælp til at komme igennem deres traumatiske oplevelser som følge af at have levet i en voldsramt familie.

Det er forudsat, at effekten af de nye bestemmelser om familierådgivning til kvinder med børn på krisecentre samt psykologbehandling til børn og unge på krisecentre skal evalueres med henblik på at vurdere, hvorvidt indsatsen har den ønskede effekt. Evaluering af psykologhjælp til børn finansieres med samlet 1 mio. kr., som er afsat i puljen for Lige Muligheder i den del, der vedrører evaluering, implementering mv.

2.5. Udvidede beføjelser til Ankestyrelsen og de sociale nævn

Efter gældende ret kan Ankestyrelsen og de sociale nævn ikke af egen drift tage sager op, hvor der er tvivl om, hvorvidt kommunalbestyrelsen har truffet den rigtige afgørelse i spørgsmål om valg af anbringelsessted, herunder valg af opholdssted ved flytning af barnet eller den unge fra et anbringelsessted til et andet. Ankestyrelsen og nævnene kan ligeledes ikke af egen drift tage sager op, der vedrører spørgsmål om samvær med personer i barnets eller den unges netværk. Dette kan efter gældende regler kun ske, hvis sagen rejses af forældremyndighedsindehaveren eller af den anbragte unge over hhv. 12 år (ved valg af anbringelsessted og flytning) og 15 år (ved samvær). I afgørelser om disse forhold er der således ikke det samme sikkerhedsnet for børn under de nævnte aldersgrænser. Det foreslås derfor at udvide Ankestyrelsens og de sociale nævns egen drift kompetence, således at den også omfatter kommunalbestyrelsens afgørelser om valg af anbringelsessted, herunder valg af anbringelsessted ved flytning af barnet eller den unge fra et anbringelsessted til et andet, samt afgørelser om samvær med personer fra barnets eller den unges netværk. Udover at styrke barnets retssikkerhed i de pågældende sager, betyder forslaget samtidig også indirekte forbedringer for fx plejeforældre og bedsteforældre, som ofte bliver berørt af afgørelsen om flytning af et plejebarn til et andet anbringelsessted eller myndighedens afgørelse om samvær med et anbragt barnebarn, uden at de dog har mu-

lighed for at klage over afgørelsen, da de ikke er klageberettigede. Forslaget ændrer ikke på, hvem der har ret til at klage over disse afgørelser, men den udvidede egen drift beføjelse betyder, at kommunalbestyrelsens afgørelse kan blive efterprøvet og eventuelt omgjort, hvilket kan imødekomme plejeforældrenes og bedsteforældres eventuelle utilfredshed med, at barnet i første omgang fx blev flyttet fra den pågældende plejefamilie eller blev nægtet samvær med bedsteforældrene.

Udvidelsen af Ankestyrelsens egen drift kompetence skal ses i sammenhæng med, at Ankestyrelsen har fået bevilget 2,9 mio. kr. i 2008 til at gennemføre en oplysningskampagne om muligheden for at henvende sig til Ankestyrelsen med henblik på, at Ankestyrelsen tager en sag op af egen drift. Ankestyrelsen skal endvidere fremover løbende oplyse om denne mulighed.

Ankestyrelsen og de sociale nævn bliver endvidere ofte gjort bekendt med sager, hvor der er tvivl om, hvorvidt et barn er truet, og hvor det formelle grundlag for en vurdering heraf er utilstrækkeligt – enten som følge af mangler i sagsbehandlingen i kommunen, eller fordi der endnu ikke er rejst en sag i kommunen, og der derfor ikke aktuelt er den fornødne viden i kommunen om barnets eller den unges forhold. I sådanne sager kan Ankestyrelsen og de sociale nævn efter gældende ret bl.a. pålægge kommunalbestyrelsen at udarbejde en undersøgelse af barnet eller den unge efter servicelovens § 50 eller at gennemføre en samtale med barnet eller den unge efter servicelovens § 48. Ankestyrelsen og nævnene kan ikke fastsætte, hvor hurtigt kommunalbestyrelsen skal efterleve dette pålæg. Imidlertid kan det ofte være af afgørende betydning for barnets eller den unges situation, at det meget hurtigt afklares, om barnet eller den unge faktisk lever under forhold, der nødvendiggør en indsats, fx i form af en anbringelse. Det foreslås derfor, at Ankestyrelsens og de sociale nævns beføjelser udvides, så Ankestyrelsen og nævnene kan fastsætte en tidsfrist for, hvor hurtigt kommunalbestyrelsen skal efterleve et pålæg om at udarbejde en undersøgelse eller gennemføre en samtale med barnet eller den unge. Tidsfristen skal sikre, at Ankestyrelsen og de sociale nævn så hurtigt som muligt kan få tilvejebragt det fornødne grundlag for at vurdere en sag og træffe afgørelse om, at den ansvarlige kommunalbestyrelse pålægges at iværksætte eventuelle foranstaltninger over for barnet eller den unge.

Endelig foreslås det, at afgørelser eller foreløbige afgørelser, de sociale nævn træffer i sager, som nævnene tager op af egen drift, skal kunne indbringes for Ankestyrelsen. Dette foreslås, fordi der ud fra almindelige retssikkerhedsmæssige betragtninger bør være